

Godpilni turi vārdu un stāju

Elders Deivids A. Bednārs
no Divpadsmi apustuļu kворuma

Derības uguns degs katra uzticīga šīs Baznīcas locekļa sirdī, kurš pielūgs un godpilni turēs savu vārdu un stāju Tā Kunga svētajā namā.

Neilgi pēc tam, kad es tiku aicināts kalpot par staba prezidentu 1987. gadā, es runāju ar kādu labu draugu, kurš bija atbrīvots no staba prezidenta aicinājuma. Mūsu sarunas laikā es vaicāju viņam, ko viņš man varētu mācīt par to, kā kļūt par efektīvu staba prezidentu. Viņa atbildei uz manu jautājumu bija liela ietekme uz manu turpmāko kalpošanu.

Mans draugs norādīja, ka viņš tika aicināts kalpot par tempļa darbinieku drīz pēc savas atbrīvošanas. Tad viņš teica: „Es vēlos, kaut es būtu bijis tempļa darbinieks, pirms es kļuvu par staba prezidentu. Ja es būtu kalpojis templī pirms mana aicinājuma kalpot par staba prezidentu, es būtu bijis pavisam citādāks staba prezidents.”

Mani ieintriģēja viņa atbilde, un es vaicāja, lai viņš paskaidro ko vairāk. Viņš atbildēja: „Es domāju, ka es biju labs staba prezidents. Programmas mūsu stabā darbojās labi, un mūsu statistikas rādītāji bija virs vidējā līmeņa. Taču kalpošana templī paplašināja manu redzējumu. Ja es šodien tiktu aicināts kalpot par staba prezidentu, mana galvenā uzmanība tiktu pievērsta cienīgumam saņemt un godāt tempļa derības. Es tiektos padarīt sagatavošanos templim visa tā centrā, ko mēs darījām. Es spētu veikt labāk darbu, ganot svētos uz Tā Kunga namu.

Šī īsā saruna ar manu draugu palīdzēja man kā staba prezidentam nerimstoši mācīt un liecināt par tempļa priekšrakstu, tempļa derību un tempļa kalpošanas mūžīgo nozīmīgumu. Lielākā mūsu prezidija vēlēšanās bija, lai katrs staba loceklis saņemtu tempļa svētības, būtu cienīgs un bieži lietotu tempļa rekomendāciju.

Mans vēstījums šodien ir par tempļa svētībām, un es lūdzu, lai Svētais Gars apgaismo mūsu prātus, aizskar mūsu sirdis un apliecina patiesību katram no mums.

Dievišķais sapulcināšanas mērķis

Pravietis Džozefs Smits paziņoja, ka visos laikmetos dievišķais mērķis Dieva ļaužu sapulcināšanai bija celt tempļus, lai Viņa bērni varētu saņemt augstākos priekšrakstus un tādējādi iegūtu mūžīgo dzīvi (skat. *Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith*, [Melhisedeka priesterības un Sieviešu palīdzības biedrības mācību kurss, 2007], 415–417). Šī būtiski svarīgā saistība starp sapulcināšanas principu un tempļu celšanu ir uzsvēta Mormona Grāmatā:

„Lūk, tūrums jau bija nogatavojies, un svētīti jūs esat, jo jūs laidāt sirpi darbā un pļāvāt ar visu savu spēku, jā, visu dienu jūs strādājāt; un raugiet, cik liels ir jūsu kūlīšu skaits! Un tie tiks savākti klētīs, lai tie neietu zudumā” (Almas 26:5).

Kūlīši šajā līdzībā attēlo jaunos, nesen kristītos Baznīcas locekļus. Klētis ir svētie templi. Elders Nīls A. Maksvels paskaidroja: „Skaidrs, ka tad, kad mēs kristām, mūsu acīm jāraugās tālāk par kristību baseinu — uz svēto templi. Lielā klētis, kur šiem kūlīšiem ir jātiek savākti, ir svētais templis” (John L. Hart, „Make Calling Focus of Your Mission,” *Church News*, 1994. g. 17. sept., 4). Šī pamācība izskaidro un uzsver svēto tempļa priekšrakstu un derību nozīmīgumu — ka kūlīšus nedrīkst laist zudumā.

„Jā, vētra tos nenotrieks pēdējā dienā; jā, nedz arī viesulis tos izmētās; bet, kad vētra nāks, tie tiks savākti kopā savā vietā, ka vētra nevarēs tiem piekļūt; jā, nedz arī viņi tiks negantu vēju dzīti turp, kurp ienaidnieks grib tos aiznest” (Almas 26:6).

Elders Dalins H. Ouks ir paskaidrojis, ka, atjaunojot savas kristību derības, pieņemot Vakarēdiena simbolus, „mēs neliecinām, ka mēs *pieņemam* Jēzus Kristus Vārdu. [Drīzāk] mēs liecinām, ka mēs *esam ar mieru* to darīt (skat. M&D 20:77). Fakts, ka mēs vienīgi liecinām par savu labprātību, liek domāt, ka kaut kam vēl ir jānotiek, pirms mēs patiesībā pieņemam Viņa svēto Vārdu [galīgajā un] un vissvarīgākajā nozīmē” (“Taking Upon Us the Name of Jesus Christ,” *Ensign*, 1985. g. maijs, 81). Kristību derība skaidri norāda uz nākotnes notikumu vai notikumiem un vērš uz templi.

Mūsdienu atklāsmēs Tas Kungs runā par templiem kā par namiem, kas uzcelti „Manā Vārdā” (M&D 105:33; skat. arī M&D 109:2–5; 124:39). Kērtlandes Tempļa iesvētīšanas lūgšanā pravietis Džozefs Smits lūdza Tēvu, „lai Tavi kalpi varētu iziet no šī nama, apbruņoti ar Tavu spēku, un lai Tavs Vārds varētu būt uz tiem” (M&D 109:22). Viņš lūdza arī pēc svētības ļaudīm, „uz kuriem Tavs Vārds tiks ienests šinī namā” (26. p.). Un, kad parādījās Tas Kungs un pieņēma Kērtlandes Templi kā Savu namu, Viņš paziņoja: „Jo lūk, Es esmu pieņēmis šo namu un Mans Vārds būs šeit; un Es parādīšos Saviem ļaudīm žēlastībā šajā namā” (M&D 110:7).

Šie Rakstu panti palīdz mums saprast, ka process, kurā tiek pieņemts Jēzus Kristus Vārds, kas ir sācies kristību ūdeņos, turpinās un paplašinās Tā Kunga namā. Kad mēs stāvam kristību ūdeņos, mēs lūkojamies uz templi. Kad mēs pieņemam Svēto Vakarēdienu, mēs domājam par templi. Mēs lūdzam, lai vienmēr atcerētos Glābēju un turētu Viņa baušļus, kas ir kā sagatavošanās, lai piedalītos svētajos tempļa priekšrakstos un saņemtu augstākās svētības, kas pieejamas caur Kunga, Jēzus Kristus, Vārdu un pilnvarām. Tādējādi svētā tempļa priekšrakstos mēs pilnīgāk pieņemam Jēzus Kristus Vārdu.

„Un šī lielākā priesterība vada evaņģēliju un tur valstības noslēpumu atslēgu, patiesi Dieva atziņas atslēgu.

Tādēļ tās priekšrakstos tiek pasludināts dievišķības spēks.

Un bez tās priekšrakstiem un priesterības pilnvarām, dievišķības spēks netiek pasludināts cilvēkiem miesā” (M&D 84:19–21).

Nevienai ļaundarības savienībai nebūs varas pacelties un uzvarēt Tavus ļaudis

Mēs dzīvojam ievērojamā laikā, kad tempļi tiek celti visā pasaulē. Un pretinieks, protams, zina par tempļu pieaugošo skaitu, kas tagad aplāj zemi. Kā vienmēr šo svēto ēku celtniecību un iesvētīšanu pavada pretestība no Baznīcas ienaidniekiem, kā arī pārsteidzīga kritika no dažiem Baznīcas locekļiem.

Šāda pretestība nav nekas jauns. 1861. gadā, kamēr tika celts Sotleika Tempelis, Brigams Jangs mudināja svētos: „Ja jūs vēlaties uzcelt šo tempļi, ejiet un strādājiet, un dariet visu, ko varat. ... Daži saka: Man nepatīk to darīt, jo vienmēr, kad mēs sākam celt tempļi, sāk zvanīt elles zvani. Es vēlos atkal dzirdēt tos zvanām. Visas elles ciltis izkustēsies ... Taču, tavuprāt, ko tās sasniegs? Tu visu laiku esi redzējis, ko tās ir sasniegušas” (*Deseret News*, 1861. g. 10. apr., 41).

Mēs kā uzticīgi svētie tiekam stiprināti pretinieka dēļ, un mēs esam Tā Kunga sirsnīgās žēlastības saņēmēji. Mēs esam virzījušies uz priekšu, esot ar Tā Kunga apsoliņumu: „Es nepieļaušu, lai viņi iznīcinātu Manu darbu; jā, Es parādīšu tiem, ka Mana gudrība ir pārāka par velna viltību” (M&D 10:43).

Daudzus gadus mēs ar māsu Bednaru uzņēmām uzticīgus vīriešus un sievietes, lai viņi runātu garīgajos vakaros Brigama Janga universitātē—Aidaho. Daudzi no šiem runātājiem bija bijušie vai atbrīvotie Septiņdesmito locekļi, kuri bija kalpojuši par tempļa prezidentiem pēc savas kalpošanas par Augstākajiem pilnvarotajiem. Kad mēs runājām ar šiem spēcīgajiem vadītājiem, es vienmēr uzdevu šādu jautājumu: „Ko tu mācījies kā tempļa prezidents, ko tu vēlētos, ka būtu labāk sapratis, kad biji Augstākais pilnvarotais?”

Kad es klausījos viņu atbildes, es atklāju vienotu tēmu, ko es varētu apkopot šādi: „Esmu labāk sapratis aizsardzību, ko sniedz mūsu tempļa derības un ko nozīmē sniegt pieņemamu ziedojumu tempļa kalpošanā. Pastāv atšķirība starp baznīcu apmeklējošiem Baznīcas locekļiem, kuri ir pilnas desmitās tiesas maksātāji, kuri reizi pa reizēm aizskrien uz tempļi, lai izietu kādu sesiju, un tiem Baznīcas locekļiem, kuri uzticīgi un pastāvīgi veic tempļa darbu.”

Viņu līdzīgās atbildes atstāja uz mani lielu iespaidu. Katra atbilde uz manu jautājumu bija par aizsargājošo spēku, kas piemīt priekšrakstiem un derībām, kas ir pieejami Tā Kunga namā. Viņu atbildes precīzi līdzinājās solījumiem, ko saturēja iesvētīšanas lūgšana, kas tika teikta, iesvētot Kērtlandes Tempeli 1836. gadā.

„Mēs lūdzam Tevi, Svētais Tēvs, nostiprināt tos ļaudis, kas pielūgs, un godpilni tanī turēs vārdu un stāju Tavā namā, uz visām paaudzēm un uz mūžību;

lai nevienam ierocim, kas vērsts pret tiem, neveiktos; lai tas, kas rok tiem bedri, pats iekristu tajā;

lai nevienai ļaundarības savienībai nebūtu varas pacelties un uzvarēt Tavus ļaudis, uz kuriem Tavs Vārds tiks ienests šinī namā;

un, ja kādi ļaudis sacelsies pret šiem ļaudīm, lai Tavas dusmas iedegtos pret tiem;

un, ja viņi satrieks šos ļaudis, Tu satrieksi viņus, Tu cīnīsies par Saviem ļaudīm, kā Tu darīji cīņas dienā, lai viņi varētu tikt atbrīvoti no visu savu ienaidnieku rokām” (M&D 109:24–28).

Lūdzu, apdomājiet šos pantus, apzinoties pretinieka pašreizējo plosīšanos un to, ko mēs pārrunājam par savu labprātību pieņemt Jēzus Kristus Vārdu un aizsardzības svētību, kas ir apsoltā tiem, kuri godpilni turēs savu vārdu un stāju Tā Kunga svētajā namā. Zīmīgi, ka šīs derības svētības ir visām paaudzēm un visai mūžībai. Es aicinu jūs atkārtoti studēt un ar lūgšanu apdomāt norādījumus, kas sniegti šajos Rakstos, jūsu dzīvei un jūsu ģimenei.

Jums nevajadzētu būt pārsteigtiem par sātana centieniem aizkavēt vai nonievāt tempļa kalpošanu un darbu. Sātans nicina Tā Kunga namu šķīstību un spēku. Un aizsardzība, kas ir pieejama katram no mums iekš un caur tempļa priekšrakstiem un derībām, stāv kā liels šķērslis Lucifera velnišķīgajiem nodomiem.

Derības uguns

Iziesana no Navū 1846. gada septembrī radīja neiedomājamas grūtības uzticīgiem Pēdējo dienu svētajiem. Daudzi meklēja pajumti no metnēs gar Misisipi upi. Kad ziņas par šo bēgļu stāvokli sasniedza Brigamu Jangu Ziemas mītnē, viņš nekavējoties sūtīja vēstuli pāri upei uz padomi, mudinot brāļus palīdzēt — atgādinot viņiem par derību, kas bija noslēgta Navū Templī. Viņš teica:

„Tagad ir laiks rīkoties. Lai derības uguns, ko jūs noslēdzāt Tā Kunga namā, deg jūsu sirdīs līdzīgi neapslāpējamai liesmai” (*Journal History of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, 1846. g. 28. sept., 5). Dažu dienu laikā vagoni ripoja austrumu virzienā, lai glābtu grūtībās nonākušos svētos.

Kas bija tas, kas šiem agrīnajiem svētiem deva tādu spēku? Tā bija tempļa derības uguns, kas dega viņu sirdīs. Tā bija viņu apņemšanās pielūgt un godpilni turēt savu vārdu un stāju Tā Kunga svētajā namā.

Mēs tagad saskaramies un vēl saskarsimies ar lielu pretestību Tā Kunga darbam. Taču līdzīgi pionieriem, kuri atrada vietu, ko Dievs tiem bija sagatavojis, tā arī mēs varam smelties drosmi, zinot, ka mūsu Dievs mūs nekad nepametīs (skat. “Come, Come, Ye Saints,” *Hymns*, 30). Šodien tempļi pārklāj zemi kā svētas vietas priekšrakstiem un derībām, iedvesmai un kā patvērums no vētras.

Aicinājums un uzslava

Tas Kungs paziņoja: „Man ir jāsapulcina kopā Mani ļaudis ... lai kvieši varētu tikt saglabāti klētīs, lai iemantotu mūžīgo dzīvi un tiku kronēti ar celestiālo godību” (M&D 101:65).

Manu balsi dzird daudzas jaunas sievietes, jauni vīrieši un bērni. Es lūdzu jūs būt cienīgiem, būt nelokāmiem un ar lielām gaidām raudzīties uz dienu, kad jūs saņemsit tempļa priekšrakstus un svētības.

Manu balsi tagad dzird cilvēki, kuriem vajadzētu, taču vēl nav saņēmuši Tā Kunga nama priekšrakstus. Lai kāds būtu iemesls, lai cik ilga būtu šī atlikšana, es aicinu jūs sākt veikt garīgo sagatavošanos, lai jūs varētu saņemt svētības, kas ir pieejamas vienīgi svētajā templī. Lūdzu, atmetiet to savā dzīvē, kas stāv tam ceļā. Lūdzu, meklējiet to, kam ir mūžīga vērtība.

Manu balsi tagad dzird cilvēki, kuri ir saņēmuši tempļa priekšrakstus un dažādu iemeslu dēļ nav atgriezušies Tā Kunga namā jau ilgu laiku. Lūdzu, nožēlojiet grēkus, gatavojieties un dariet visu, kas vajadzīgs, lai jūs atkal varētu kalpot templī un pilnīgāk spētu atcerēties un godāt savas svētās derības.

Manu balsi tagad dzird cilvēki, kuriem ir derīgas tempļa apmeklējuma rekomendācijas un kuri cenšas cienīgi tās lietot. Es jūs uzslavēju par jūsu uzticību un kalpošanu.

Es sniedzu svinīgu liecību, ka derības uguns degs katra uzticīga šīs Baznīcas locekļa sirdī, kurš pielūgs un godpilni turēs savu vārdu un stāju Tā Kunga svētajā namā. Jēzus Kristus ir mūsu Pestītājs un Glābējs. Viņš dzīvo un Viņš vada Savas Baznīcas lietas caur atklāsmi Viņa iesvaidītajiem kalpiem. Par to es sniedzu liecību Tā Kunga, Jēzus Kristus, svētajā Vārdā, āmen.